

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 maart 2018 met nummer RvVb/A/1718/0657
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0005-A

Verzoekende partij	de bvba EVAN FURNITURE vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Deborah SMETS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkomen de partijen	1. het college van burgemeester en schepenen van de stad VEURNE vertegenwoordigd door advocaat Bart BRONDERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8400 Oostende, Archimedesstraat 7 2. de nv ROMAC INTERNATIONAL vertegenwoordigd door advocaat Sander KAÏRET met woonplaatskeuze op het kantoor te 9930 Zomergem, Kerkstraat 1 bus 0102

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 1 september 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 14 juli 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne van 23 februari 2016 ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tweede tussenkomen de partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het aanleggen van parking voor personenwagens op een perceel gelegen te 8630 Veurne, Nijverheidsstraat zn, met als kadastrale omschrijving eerste afdeling, sectie C, nummer 0000.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkomen de partij verzoekt met een aangetekende brief van 10 november 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de eerste tussenkomende partij met een beschikking van 14 februari 2017 toe in de debatten.

De tweede tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 10 november 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tweede tussenkomende partij met een beschikking van 14 februari 2017 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partijen dienen een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 20 februari 2018.

De verzoekende en de tussenkomende partijen verschijnen op de zitting.

Advocaat Deborah SMETS voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Clive ROMMELAERE *loco* advocaat Bart BRONDERS voert het woord voor de eerste tussenkomende partij.

Advocaat Sander KAIÏRET voert het woord voor de tweede tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tweede tussenkomende partij dient op 17 november 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne een aanvraag in voor *“het aanleggen van parking voor personenwagens”* op een perceel gelegen te 8630 Veurne, Nijverheidsstraat zn, met als kadastrale omschrijving eerste afdeling, sectie C, nummer 0000.

De aanvraag voorziet in het aanleggen van 23 parkeerplaatsen voor personenwagens bij een tankstation en staat in functie van het parkeren van het eigen personeel bij het bedrijf, zodat er acht bijkomende plaatsen voor vrachtwagens die gebruik maken van het tankstation, vrijkomen.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Veurne-Westkust’, vastgesteld met koninklijk besluit van 6 december 1976, in gebied voor milieubelastende industrieën.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Standstill Tankstations Industrierrein Veurne’, vastgesteld door de gemeenteraad van de stad Veurne op 30 november 2015. Tegen dit gemeentelijk RUP werd door de verzoekende partij een verzoek tot vernietiging ingeleid bij de Raad van State (G/A 219.017/X-16.589).

De bouwplaats ligt verder in een gebied waar de stedenbouwkundige verordening nummer 2 inzake de inrichting van tankstations, vastgesteld door de gemeenteraad op 23 januari 2006 en goedgekeurd door de bestendige deputatie van de provincie West-Vlaanderen, op 23 maart 2006, van toepassing is.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 december 2015 tot en met 19 januari 2016, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 23 februari 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de tweede tussenkomende partij. Het college beslist:

“
...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het advies van het departement is niet vereist voor de volgende handelingen gelegen in industriegebied in de ruime zin: de verbouwings- en uitbreidingswerkzaamheden aan een bestaand, hoofdzakelijk vergund industrieel of ambachtelijk bedrijf voor zover ze geen wijziging van de industriële of ambachtelijke functie van het gebouw met zich meebrengen, voor zover de hoogte van de gebouwen en de installaties beperkt blijft tot de afstand vanaf dat punt van het gebouw tot de perceelgrenzen en voor zover de uitbreiding een fysisch geïntegreerd deel uitmaakt van het bestaande gebouwencomplex.

Een eventuele uitbreiding van het bouwvolume mag maximaal 100 % ;

De aanvraag komt voor vergunning in aanmerking gelet op het volgende:

- Het betreft het plaatsen van parkeerplaatsen in een daartoe geëinde zone.*
- De WVI bracht een voorwaardelijk gunstig advies uit. De WVI merkt op dat in de verkoopovereenkomst volgende zin opgenomen is: "parkeerplaatsen dienen op privaat perceel georganiseerd te worden. Een rechtstreekse ontsluiting op de openbare wegen is niet toegelaten."*

- De aanvraag komt de goede ruimtelijke ordening ten goede. Doordat de personenwagens zich op deze plaats zullen kunnen parkeren, komt er elders plaats vrij voor de vrachtwagens. Dit kan tot een (iets) betere situatie leiden in Nijverheidsstraat m.b.t. overlast vanwege vrachtwagens.*

Het college sluit zich aan bij de uitgebrachte adviezen en kan derhalve deze aanvraag goedkeuren

Watertoets

Het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad van 14 november 2003) legt in hoofdstuk III, afdeling 1, bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. In het bijzonder zijn de bepalingen van het art. 8 hier relevant. Het voorliggende project moet worden getoetst aan de doelstellingen en de beginselen van het integraal waterbeleid zoals deze worden voorgehouden in het hiervoor vermelde decreet.

Het voorliggende project heeft geen enkele invloed op het watersysteem, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt. Er dienen dan ook geen voorwaarden of maatregelen te worden opgelegd. Het ontwerp is verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid.

Het voorliggende kan infiltreren op het terrein rond de verharding op de straat en op de groenzone errond.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 23 februari 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 16 juni 2016 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag is volgens het gewestplan gelegen in industriegebied. De industriegebieden zijn volgens het KB van 1972 bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten.

Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk : bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop.

Het gaat om dienstverlenende bedrijven, die nuttig of noodzakelijk zijn voor de goede werking van de eigenlijke industriële of ambachtelijke bedrijven. Het gaat dus om bedrijven die complementair zijn aan of die dienst verlenen aan de eigenlijke industriële of ambachtelijke bedrijven.

De parking wordt aangevraagd door een bestaand, vergund benzinestation dat gevestigd is op het industrieterrein. Evenwel blijkt uit niets dat aanvrager kan worden aanzien als een complementair dienstverlenend bedrijf ten behoeve van andere industriële bedrijven in de betrokken industriezone. Aan de overzijde van de straat bevindt zich namelijk ook een truckstop uitgebaat door aanvrager waar truckchauffeurs gebruik kunnen maken van diverse faciliteiten (last-minute shopping, sanitair gebruik, parkeerfaciliteiten) zie website : www.truckstopveurne.be

Ter hoogte van de plaats van de aanvraag geldt thans een parkeerverbod (aangeduid met verkeersbord E1) en de bouwplaats is gelegen op het openbaar domein.

Rekening houdend met deze gegevens rijzen er op zijn minst vragen hoe de gevraagde parkeervoorzieningen voor personenwagens te rijmen vallen met de gewestplanbestemming.

De plaats van de aanvraag is gelegen binnen het RUP Standstill Tankstations Veurne I (vastgesteld op 30.11.2015). Het RUP beoogt de wildgroei en de verzadiging van tankstations op de industriezone Veurne I tegen te gaan, ten einde de goede werking van het bedrijventerrein te vrijwaren. Voorliggende aanvraag betreft enkel een parking bij een benzinestation. Er worden geen bijkomende pompen gevraagd.

Het advies van de WVI met betrekking tot de aanvraag is voorwaardelijk gunstig maar geeft aan dat de parkeerplaatsen op privaat perceel moeten georganiseerd worden en dat een rechtstreekse ontsluiting op de openbare wegenis niet is toegelaten. Voor die zaken wordt afgeweken van de verkoopsvoorwaarden van de WVI. De WVI geeft aan dat de bouwvrije stroken van 10 m langs de rooilijn minstens 50% groenvoorziening moeten hebben en dat zou kunnen gewerkt worden met een drietal in- en uitritten met aan weerskanten haakse parkeerplaatsen.

De WVI beoogt hiermee een totaal ander concept dan hetgeen voorgelegd wordt. Bovendien moet opgemerkt worden dat deze parkeerplaatsen niet op privaat terrein aangelegd worden. Het wekt toch wel vragen op dat op openbaar domein een parking

aangelegd wordt in functie van de activiteiten van 1 bedrijf, zijnde Romac Fuels. Bovendien wordt nergens gemotiveerd waarom de aanvrager op deze plaats personenwagens wil laten parkeren en voor wie deze parkeerplaatsen dan bedoeld zijn.

De aanvraag moet voldoen aan de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie en buffering (dd. 05.07.2013) gezien de aanvraag ingediend werd na 1 januari 2014. De verordening is van toepassing voor dakoppervlakken en verhardingen vanaf 40 m².

Hier wordt voorzien in een betonverharding met tegels van 2 bij 2 m (met een oppervlakte van 128 m²) en nog een betonverharding als aansluiting op de rijweg. Bovendien worden de grasraattegels geplaatst op stabilisé zodat hier vragen kunnen gesteld worden bij de waterdoorlatendheid laat staan dat hier bijkomend het water zou moeten opgevangen worden van de naastliggende betonverharding.

Er zijn geen maatregelen genomen om het hemelwater dat op de verharding valt te laten infiltreren. Aangezien de parkeerplaatsen op openbaar domein gerealiseerd worden is de hemelwaterverordening strikt gezien niet van toepassing. Toch gaat het hier om een vreemde situatie waarbij parkeerplaatsen door een particulier aanvrager aangelegd worden op openbaar domein. Door de parkeerplaatsen op openbaar domein aan te leggen ontloopt de aanvrager zijn plicht om het hemelwater op te vangen of te laten infiltreren.

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Zonder duidelijkheid over hoe de afwatering van de verharde oppervlakte zal gebeuren kan de impact op de waterhuishouding onvoldoende ingeschat worden en doorstaat de aanvraag de watertoets niet.

In het beroepschrift wordt aangevoerd dat de natuurtoets niet werd uitgevoerd.

Art. 16 van het decreet betreffende natuurbehoud en natuurlijk milieu (dd. 21.10.1997) stelt dat de overheid bij een vergunningsplichtige activiteit moet zorgen dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan bij het verlenen van een vergunning. De vergunningverlenende overheid is in het kader van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ertoe gehouden een natuurtoets uit te voeren. De verplichting uit artikel 16 van het decreet natuurbehoud geldt immers ook bij stedenbouwkundige vergunningsaanvragen. De aanwezigheid van het natuurgebied verderop aan de overzijde van de straat brengt de realisatie van de bestemming van de bouwplaats niet noodzakelijk in het gedrang, wel dient eerst te worden aangetoond dat de aanvraag geen negatief effect zal hebben op de natuurwaarden van het betrokken gebied.

Het dossier is op enige afstand gelegen van de zone met belangrijke natuurwaarden zoals opgenomen in het PRUP Suikerfabriek. Op zich lijkt de inname van de groene berm langs een straat in industriegebied om er te parkeren geen vermijdbare schade aan de natuur te veroorzaken. Toch is het geen goede evolutie als de groenstroken langs de straat allemaal zouden ingenomen worden om te parkeren.

Zoals hoger gewezen is de aanvraag voorzien op het openbaar domein. In dat verband rijst de vraag eveneens of er geen gemeenteraadsbeslissing nodig is. De gemeenteraad is bevoegd om te beslissen over de zaak der wegen. Aangezien de aanvraag louter in functie staat tot privaat gebruik, wordt de breedte van de wegenis ingekrompen, wat noodzakelijkerwijs resulteert in een inkrimping van het openbaar domein. Bovendien zal het openbaar domein moeten worden gedesaffectedeerd. Zolang deze handelingen niet zijn

gesteld moet tot nader orde nog steeds worden aangenomen dat een particuliere aanvraag niet mogelijk is op openbaar domein.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag betreft het voorzien van een parking voor personenwagens. Door de stad Veurne wordt aangegeven dat deze parking ervoor zorgt dat er elders plaats vrijkomt voor vrachtwagens en dit tot een iets betere situatie kan leiden in de Nijverheidsstraat m.b.t. de overlast van vrachtwagens. Nergens in de aanvraag wordt concreet aangetoond waar er parkeerplaats voor vrachtwagens zou bijkomen en voor welke personenwagens deze parking bedoeld is. Bovendien wordt de parkeerproblematiek op deze manier afgewenteld op het openbaar domein. Dit kan niet de bedoeling zijn. Het standpunt van de WVI dat de parkeerproblematiek op privaat terrein moet opgelost worden, moet beaamd worden.

De voorgestelde parking is niet verkeersveilig omdat elke parkeerplaats rechtstreeks uitgeeft op de openbare weg en er zal moeten gemanoeuvrerd worden op de straat bij het wegrijden. Ook de WVI is deze mening toegedaan.

De WVI suggereert een alternatieve oplossing met een aantal gegroepeerde in- en uitritten met haakse parkeerplaatsen die op de in- en uitritten aansluiten. Op die manier wordt het aantal conflictpunten sterk verminderd. Deze alternatieve oplossing die veel verkeersveiliger is betreft echter een totaal ander ontwerp dat onderwerp kan uitmaken van een nieuwe aanvraag.

Met voorliggend ontwerp kan niet besloten worden dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

4D CONCLUSIE EN VOORSTEL

De aanvraag voorziet in het aanleggen van 23 parkeerplaatsen voor personenwagens op openbaar domein waarbij de groene berm langs de weg ingenomen wordt.

Uit niets blijkt dat de aanvraag verenigbaar is met de gewestplanbestemming.

Ten gevolge van de aanvraag gebeurt er een inname van het openbaar domein. De gemeenteraad is bevoegd om te beslissen over de zaak der wegen. Het openbaar domein wordt hier door een particulier op een andere manier ingericht. De groene berm wordt omgevormd naar parkeerstrook. De toestemming van de gemeenteraad om het openbaar domein anders in te richten ontbreekt evenals een beslissing tot desaffectatie van het openbaar domein.

Er zijn geen maatregelen genomen voor de opvang of infiltratie van het hemelwater. Een gedeelte wordt aangelegd in grasraattegels geplaatst op stabilisé. Er kunnen vragen gesteld worden bij de waterdoorlatendheid van deze constructie. Aangezien de parkeerplaatsen op openbaar domein gerealiseerd worden is de hemelwaterverordening strikt gezien niet van toepassing. Toch gaat het hier om een vreemde situatie waarbij parkeerplaatsen door een particulier aanvrager aangelegd worden op openbaar domein. Door de parkeerplaatsen op openbaar domein aan te leggen ontloopt de aanvrager zijn plicht om het hemelwater op te vangen of te laten infiltreren.

Nergens in de aanvraag wordt concreet aangetoond waar er parkeerplaats voor vrachtwagens zou bijkomen en voor welke personenwagens deze parking bedoeld is. Bovendien wordt de parkeerproblematiek op deze manier afgewenteld op het openbaar

domein. Dit kan niet de bedoeling zijn. Zonder duidelijke motivatie bij deze aanvraag komt deze niet in aanmerking voor vergunning.

De voorgestelde parking is bovendien niet verkeersveilig omdat elke parkeerplaats rechtstreeks uitgaat op de openbare weg en er zal moeten gemanoeuvrerd worden op de straat bij het wegrijden. Ook de WVI is deze mening toegedaan. Met voorliggend ontwerp kan niet besloten worden dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Met de beroeper kan beaamd worden dat geen natuurtoets werd uitgevoerd. Gezien de onduidelijkheden in het dossier, het afschuiven van de parkeerproblematiek op het openbaar domein en de verkeersonveilige situatie komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt voor om het beroep gegrond te verklaren en de vergunning te weigeren.

...

Na de hoorzitting van 21 juni 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 14 juli 2016 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning op basis van een aangepast plan. De verwerende partij beslist:

“ ...

5B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag is volgens het gewestplan gelegen in industriegebied. De industriegebieden zijn volgens het KB van 1972 bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten.

Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk : bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop.

Het gaat om dienstverlenende bedrijven, die nuttig of noodzakelijk zijn voor de goede werking van de eigenlijke industriële of ambachtelijke bedrijven. Het gaat dus om bedrijven die complementair zijn aan of die dienst verlenen aan de eigenlijke industriële of ambachtelijke bedrijven.

De parking wordt aangevraagd door een bestaand, vergund benzinestation dat gevestigd is op het industrieterrein. Het tankstation kan worden aanzien als een complementair dienstverlenend bedrijf ten behoeve van andere industriële bedrijven.

De aanvraag staat in functie tot het parkeren van het eigen personeel van het complementair dienstverlenend bedrijf. Door deze parking in gebruik te nemen zouden er 8 bijkomende plaatsen voor vrachtwagens kunnen vrijkomen op de parking voor de truckstop van Romac Fuels. Deze bijkomende plaatsen kunnen zorgen voor een verdere ontlasting van de openbare weg. Deze parking is complementair aan de uitbating van Romac Fuels.

De plaats van de aanvraag is gelegen binnen het RUP Standstill Tankstations Veurne I (vastgesteld op 30.11.2015). Het RUP beoogt de wildgroei en de verzadiging van tankstations op de industriezone Veurne I tegen te gaan, ten einde de goede werking van

het bedrijventerrein te vrijwaren. Voorliggende aanvraag betreft enkel een parking bij een benzinestation. Er worden geen bijkomende pompen gevraagd.

Het advies van de WVI met betrekking tot de aanvraag is voorwaardelijk gunstig.

De aanvraag moet voldoen aan de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie en buffering (dd. 05.07.2013) gezien de aanvraag ingediend werd na 1 januari 2014. De verordening is van toepassing voor dakoppervlakken en verhardingen vanaf 40 m².

Hier wordt voorzien in een betonverharding met tegels van 2 bij 2 m (met een oppervlakte van 128 m²) en nog een betonverharding als aansluiting op de rijweg. Bovendien worden de grasraattegels geplaatst op stabilisé zodat de PSA hierbij vragen stelt bij de waterdoorlatendheid laat staan dat hier bijkomend het water zou moeten opgevangen worden van de naastliggende betonverharding.

Na de hoorzitting werd door aanvrager een aangepast plan bezorgd. Bij het aangepast plan werd volgende motivatie naar voren gebracht :

De helling van de betongrastegels werd uitgevoerd in helling om zodoende te verzekeren dat het hemelwater op privé grond in de bodem kan infiltreren. De huidige configuratie van de opbouw voorziet in een onder fundering in steenslag type I (0/40) of type II (0/20), een straatlaag van breekzand 0/4 of 0/6,3 of gebroken steenlaag 1/3 of 2/5, en grasbetontegels sterkteklasse 10. Deze opbouw laat toe dat het hemelwater in de bodem kan insijpelen. Deze uitvoering heeft een doorlaatbaarheid van 5,4 10⁻⁵ m/s. Dit zou voldoende zijn om een regenbui van 10 minuten 16 mm water geeft op te vangen. Deze bui zou om de 30 jaar voorvallen.*

(...)

Uit dit alles moet worden besloten dat de aanvraag wel degelijk voldoet aan de gewestelijke hemelwaterverordening.

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Zonder duidelijkheid over hoe de afwatering van de verharde oppervlakte zal gebeuren kan de impact op de waterhuishouding onvoldoende ingeschat worden en doorstaat de aanvraag de watertoets niet.

In het beroepschrift wordt aangevoerd dat de natuurtoets niet werd uitgevoerd.

In dat verband wijst de PSA op het volgende :

“Art. 16 van het decreet betreffende natuurbehoud en natuurlijk milieu (dd. 21.10.1997) stelt dat de overheid bij een vergunningsplichtige activiteit moet zorgen dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan bij het verlenen van een vergunning. De vergunningverlenende overheid is in het kader van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ertoe gehouden een natuurtoets uit te voeren. De verplichting uit artikel 16 van het decreet natuurbehoud geldt immers ook bij stedenbouwkundige vergunningsaanvragen. De aanwezigheid van het natuurgebied verderop aan de overzijde van de straat brengt de realisatie van de bestemming van de bouwplaats niet noodzakelijk in het gedrang, wel dient eerst te worden aangetoond dat de aanvraag geen negatief effect zal hebben op de natuurwaarden van het betrokken gebied.

Het dossier is op enige afstand gelegen van de zone met belangrijke natuurwaarden zoals opgenomen in het PRUP Suikerfabriek. Op zich lijkt de inname van de groene berm langs een straat in industriegebied om er te parkeren geen vermijdbare schade aan de natuur te veroorzaken. Toch is het geen goede evolutie als de groenstroken langs de straat allemaal zouden ingenomen worden om te parkeren.”

Met uitzondering van de laatste zin, sluit de deputatie zich aan bij het verslag. De aanvraag ligt in milieubelastende industrie. In die omstandigheden is de eis om binnen het industriegebied nog bijkomende groenstroken te voorzien niet redelijk. In tegenstelling tot het perceel van de beroepsindiener, paalt huidige aanvraag niet rechtstreeks aan het natuurgebied aan de overzijde van de straat. In die context kan de aanleg van een loutere verharding geen schadelijke effecten met zich meebrengen. De natuurtoets is positief.

Op de hoorzitting wees de aanvrager dat de percelen zijn aangekocht van de NMBS. Zij behoren dan ook niet tot het openbaar domein, zodat de bedenkingen van de PSA daaromtrent geen enkele grondslag heeft.

5C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag betreft het voorzien van een parking voor personenwagens van de werknemers. Samen met het schepencollege moet worden besloten dat deze parking zorgt dat er elders plaats vrijkomt voor vrachtwagens. Dit leidt tot een betere situatie in de Nijverheidsstraat die te kampen heeft met overlast van vrachtwagens.

Met voorliggend ontwerp moet besloten worden dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

5D CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het aanleggen van 23 parkeerplaatsen voor personenwagens; dat de aanvraag in functie staat tot een complementaire dienstverlenend bedrijf; dat de aanvraag verenigbaar is met de bestemming van het gewestplan; dat na de hoorzitting een aangepast plan werd bezorgd; dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening;

Gelet op het verslag van de heer Gedeputeerde Carl VEREECKE, gegeven in zitting van heden;

BESLUIT:

Artikel 1: Het beroep ingesteld door mrs. Steve Ronse en Deborah Smets namens B.V.B.A. EVAN FURNITURE, Albert I laan 29 8630 Veurne, tegen de beslissing dd. 23/02/2016 van het college van burgemeester en schepenen te VEURNE houdende vergunning aan ROMAC INTERNATIONAL, Nijverheidsstraat 2 8630 Veurne, tot het aanleggen van parking voor personenwagens, gelegen Nijverheidsstraat zn 8630 Veurne, wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

*De stedenbouwkundige vergunning wordt verleend volgens het aangepast plan.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij verantwoordt haar belang als derdebelanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. De verzoekende partij stelt dat zij de eigenares is van een meubelverwerkend bedrijf met bijhorende grond gelegen op 200 meter van het bedrijf van de tweede tussenkomende partij. Zij verkreeg recent van de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbaten van drie pompeilanden, welke vergunning door de stad Veurne voor de Raad aangevochten wordt wegens het ontbreken van o.a. een zorgvuldige natuurtoets. De verzoekende partij stelt vast dat de verwerende partij in dit geval nagelaten heeft om een zorgvuldige natuurtoets uit te voeren, terwijl het voorgenomen project zich eveneens tegenover het bewuste natuurgebied bevindt en de verzoekende partij zich zodoende vragen stelt bij de verenigbaarheid van de vergunning met het naastgelegen natuurgebied. De verzoekende partij beschikt aldus over het vereiste belang nu het om hetzelfde natuurgebied gaat en de regels voor elkeen dezelfde moeten zijn.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de vordering als dusdanig niet. Zij betwist wel het belang van de verzoekende partij bij het enig aangevoerde middel.

3.

De eerste tussenkomende partij argumenteert dat de verzoekende partij niet over het vereiste belang beschikt om als derde belanghebbende voor de Raad beroep in te stellen. Hoewel artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO geen omschrijving geeft van de hinder en nadelen die constitutief voor het belang zijn, neemt dat niet weg dat de aan een vergunningsbeslissing toegeschreven hinder en nadelen binnen het domein van de ruimtelijke ordening en stedenbouw moeten blijven. De verzoekende partij is een commerciële rechtspersoon die volgens nazicht van haar statuten niet opgericht is om collectieve belangen of het algemeen belang, zoals de gelijke en correcte toepassing van het recht te verdedigen, noch voor het behoud of het beheer van het nabijgelegen natuurgebied. Dit beweerd belang, vreemd aan de betrokken rechtspersoon, is bovendien niet te onderscheiden van het algemeen belang en moet om die reden worden gelijkgesteld met een afwezigheid van belang. Een gebeurlijke vernietiging zal de verzoekende partij onmogelijk tot haar voordeel kunnen strekken. Indien het enige middel gegrond wordt verklaard, komt meteen vast te staan dat de aan de verzoekende partij verleende vergunning voor de bouw van een tankstation alleen al om diezelfde reden door een onwettigheid zou zijn aangetast. Tot slot moet worden vastgesteld dat de formulering van het belang niet toelaat enig '*hinder of nadeel*' te begrijpen dat verband houdt met het domein van de ruimtelijke ordening en stedenbouw.

4.

De tweede tussenkomende partij betwist eveneens het belang van de verzoekende partij. Zij stelt in eerste instantie dat het ingeroepen nadeel geen ruimtelijk of stedenbouwkundig aanknopingspunt heeft en niet kan beschouwd worden als een hinder of nadeel in de zin van artikel

4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. Een gebeurlijke vernietiging zal de verzoekende partij bovendien geen voordeel opleveren. Integendeel, de verzoekende partij geeft zelf aan dat een doorgedreven beoordeling van de impact op het kwetsieuze natuurgebied door de vergunningverlenende overheid voor haar uiterst nadelig is. Voor zover de Raad het enige middel gegrond zou verklaren zou zelfs mogelijk komen vast te staan dat de aan de verzoekende partij verleende stedenbouwkundige vergunning eveneens door onwettigheid is aangetast. De tweede tussenkomende partij besluit dat de verzoekende partij een vennootschap betreft die luidens haar statuten niet tot doel heeft om collectieve belangen of het algemeen belang, zoals de gelijke toepassing van de wet voor elkeen te verdedigen, noch de vrijwaring van het naastgelegen natuurgebied. Zij acht het ook niet nodig om dienaangaande enige werking aan te tonen. Het aangevoerde nadeel zoals uiteengezet in het verzoekschrift is louter gesteund op de gelijke toepassing van de regels “voor elkeen”. Het aangevoerde belang valt niet te onderscheiden van het algemeen belang.

5.

De verzoekende partij stelt dat zij wel belang heeft bij haar vordering. Zij heeft nooit verklaard dat zij opkomt voor de belangen inzake de bescherming en de beheer van het natuurgebied zodat de uiteenzetting van de tussenkomende partijen op dit punt niet relevant is.

Wat de bewering betreft dat de vernietiging de verzoekende partij geen voordeel kan opleveren, stelt zij dat zij zelf geconfronteerd wordt met een dossier waarin een strikte naleving/uitvoering van de natuurtoets wordt gevraagd, zo strikt zelfs dat de eerste tussenkomende partij hiervoor een procedure bij de Raad opstart. In een ander dossier dat dichterbij gelegen is bij het betreffende natuurgebied meent de eerste tussenkomende partij dat een natuurtoets niet nodig is. Dergelijk manifest verschil in behandeling heeft een directe impact op de verzoekende partij. De verzoekende partij kan in haar dossier immers niet aanvangen met de werken.

Meer nog, de tweede tussenkomende partij heeft beroep ingesteld tegen de milieuvergunning van de verzoekende partij. Hierbij werd ook de natuurtoets aangekaart. Ook in dit dossier dient zij dus de natuurwaarden te beschermen. De tweede tussenkomende partij had in die procedure bovendien een gelijkaardige hoedanigheid als de verzoekende partij in de huidige procedure. Zij heeft zich toen ook op de natuurtoets beroepen. Het gaat niet op dat zij in de huidige procedure aanvoert dat dit niet door de verzoekende partij zou kunnen opgeworpen worden, nu zij exact hetzelfde gedaan heeft.

De regelgeving dient voor iedereen gelijk toegepast te worden. Indien de huidige beslissing vernietigd zou worden heeft dat geen enkele impact op de beslissing van de verzoekende partij. Daarin werd immers wel een zorgvuldige natuurtoets uitgevoerd.

6.

De eerste tussenkomende partij betoogt dat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota – door voor een gelijke toepassing van de wet voor eenieder te ijveren - erkent dat de verzoekende partij in wezen opkomt voor een belang dat niet te onderscheiden is van het algemeen belang. Het komt de eerste tussenkomende partij voor dat het beroep veeleer is ingediend als een soort ‘*représaille*’ tegen de eerdere houding van de eerste tussenkomende partij. Het aangevoerde belang vertoont geen enkel verband met hinder of nadeel in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

7.

De tweede tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partij in essentie geen inhoudelijk verweer voert op de opgeworpen exceptie en herhaalt dat de gelijke toepassing van ‘de regelgeving’ haar het vereiste belang zou verlenen. Ten overvloede stelt zij dat de natuurtoets bij

enerzijds de aanleg van een parking voor personenwagens of een milieuvergunning voor de uitbating van een tankstation voor vrachtwagens bij gelijke toepassing van de regelgeving gebeurlijk tot een ander resultaat kan leiden wat betreft de impact ten aanzien van een nabijgelegen gebied.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij verantwoordt haar belang als derde belanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. Zij stelt dat zij door de bestreden beslissing gegriefd is omdat *“de regels voor elkeen dezelfde dienen te zijn”*. Het enig middel bevat geen verdere verduidelijking omtrent het belang van de verzoekende partij.

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota nog dat zij niet opkomt voor de belangen inzake de bescherming en het beheer van het natuurgebied, maar dat zij in functie van de beoordeling van de natuurtoets op dezelfde manier wil behandeld worden als de vergunningaanvrager in het kader van de bestreden beslissing met een bedrijfssite in de nabijheid van hetzelfde natuurgebied.

2.

In overeenstemming met artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO is het vereist dat de verzoekende partij, om als belanghebbende beroep te kunnen instellen, aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden beslissing kan ondervinden.

Het bestaan van hinder of nadelen en het oorzakelijk verband met de bestreden beslissing hoeven niet met onomstotelijke zekerheid te worden aangetoond. De verzoekende partij hoeft niet te bewijzen dat zij de aangevoerde hinder of nadelen effectief ondervindt. Het volstaat om redelijkerwijze aannemelijk te maken dat er een risico op het ondergaan van de aangevoerde hinder of nadelen van de bestreden vergunning bestaat. De aangevoerde hinder en nadelen moeten persoonlijk zijn.

3.

Met de tussenkomende partijen moet worden vastgesteld dat uit het integrale verzoekschrift niets anders kan worden afgeleid dan dat de verzoekende partij zich gegriefd voelt omdat de regelgeving voor haar niet op gelijke wijze zou worden toegepast dan voor de tweede tussenkomende partij. De verzoekende partij is van mening is dat de natuurtoets in haar dossier veel strenger is toegepast dan in de thans bestreden beslissing. Volgens de bewoordingen van het verzoekschrift *“stelt zij zich dan ook vragen bij de verenigbaarheid van de vergunning met het naastgelegen natuurgebied”*.

Het valt niet in te zien hoe de verzoekende partij zich persoonlijk benadeeld acht door de bestreden vergunningsbeslissing. Het komt de Raad voor dat de verzoekende partij louter om commerciële redenen – waarvan zij echter geen melding maakt – aanstuurt op de vernietiging van de bestreden beslissing, zonder te kunnen getuigen van een belang dat geënt is op ruimtelijke ordening en/of stedenbouw dat haar persoonlijke hinder of nadelen zou kunnen berokkenen.

Dat de verzoekende partij de haar verleende en inmiddels vernietigde vergunning niet kon uitvoeren houdt geen verband met de bestreden beslissing, maar wel met het vernietigingsberoep dat ingesteld werd door de eerste tussenkomende partij.

De verzoekende partij verwijt verder niet zozeer de verwerende partij maar de eerste tussenkomende partij in beide dossiers niet met dezelfde gestrengheid op te treden – de

verwerende partij vergunde het project van de verzoekende partij immers initieel net zoals zij vergunning verleende voor de bestreden beslissing - zodat ook het oorzakelijk verband van het opgeworpen nadeel met de bestreden beslissing zoek lijkt.

Het komt de verzoekende partij als derde belanghebbende ten slotte in elk geval niet toe de bescherming van natuurwaarden in het algemeen na te streven, nu zulks volgens haar statuten niet tot haar maatschappelijk doel behoort. Als dusdanig blijft zij in gebreke enig persoonlijk nadeel of persoonlijke hinder aan te tonen, als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing maar beoogt zij in werkelijkheid een niet-toegelaten *actio popularis* te willen instellen.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad VEURNE en de nv ROMAC INTERNATIONAL is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 maart 2018 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Chana GIELEN

Marc VAN ASCH